

โครงร่างคำเทศนา

เรื่อง ทำด้วยเต็มกำลัง

ปัญญาจารย์ 9: 10-11

ธวัช เย็นใจ

(1) คำนำ

นักวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจบอกว่า ปีที่แล้วเป็นการเผาหลอก แต่ปีนี้เป็นการเผาจริงหมายถึงภาวะเศรษฐกิจของไทยจะถึงจุดที่ย่ำแย่ที่สุด

แต่ทัศนคติของคริสเตียนนั้น อดีตไม่จำเป็นต้องเป็นอนาคต และความสำเร็จในอดีตไม่ได้รับประกันถึงชัยชนะในอนาคต ในขณะที่ความล้มเหลวอดีตก็ไม่ได้แสดงว่าพ่ายแพ้ในอนาคต พระคัมภีร์ตอนนี้ น่าจะเหมาะสมสำหรับสภาพเศรษฐกิจของไทยในปัจจุบัน

(2) โอกาสมาถึงทุกคน

“วาระและโอกาสมาถึงทุกคน” (ปัญญาจารย์ 9:11)

พระคัมภีร์ข้อนี้หมายถึงเวลาเป็นของประทานจากพระเจ้า พระองค์ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ทรงให้เวลาแก่นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกันไม่จำกัดเพศ วัย คุณวุฒิ ทุกคนได้วันละ 24 ชม. สัปดาห์ละเจ็ดวัน ปีละ 365 วัน จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งก็แล้วแต่ว่าแต่ละคนใช้เวลาอย่างไร

ปัญญาจารย์ ยกอุทาหรณ์คนสี่ประเภทดังนี้

(1) คนวิ่งเร็วไม่ชนะในการแข่งเสมอไป จะต้องอาศัยจังหวะ เวลา สติ ปัญญาและพลังกำลัง ประกอบกันด้วย

(2) คนที่มีกำลังมากไม่ชนะในสงครามเสมอไป พระเยซูทรงสอนให้รู้จักใช้ความคิด “ใครที่ต้องการทำสงคราม จะต้องนั่งคิดดูให้ดี” (ลูกา 14:31) ประเมินกำลังและอาวุธของข้าศึกและดูกำลังและอาวุธของตนเอง ถ้าคิดว่าสู้ไม่ได้ทำการสงบศึกจะมีผลดีกว่า

(3) คนฉลาดไม่ได้กินเสมอไป คนไทยพูดว่า “เศรษฐกิจยังขาดไฟ” หรือ “ที่ดิน ยังรู้พลาดนักปราชญ์ยังรู้พลัง” คนทางภาคเหนือมีคำพูดว่า “แมงแสนดินยังตกน้ำบ่อ” (ถึงก็ที่มีดินเยอะแยะยังมีโอกาสพลาดตกลงไปในบ่อน้ำ นับประสาอะไรกับมนุษย์เราที่มีเพียงสองเท้า จะไม่พลาดได้อย่างไร)

(4) คนที่มีความเข้าใจไม่ร้ายแรมออกไป ปัญญาจารย์กล่าวถึงคนที่ฉลาด ในการหาเงินแต่ก็ไม่ได้มีเงินเป็นกอบเป็นกำ ราวแต่หนึ่ ต่อมาได้ชื่อว่า “คนเคยรวย” (ก็คือคิดเป็นคนมีเงินแต่ปัจจุบันเป็นคนจนนั่นเอง) เท่านั้น

(3) ทำด้วยเต็มกำลัง

“มือของเจ้าจับภาระงานอะไร จงทำการนั้นด้วยเต็มกำลังของเจ้า” (ปัญญาจารย์ 9:10) นี่เป็นคำสอนจากพระวจนะของพระเจ้า สำหรับคริสเตียนยุค IMF ทุกคนเพื่อให้การดำเนินชีวิตประสบความสำเร็จ

ประการแรก “อย่าอ้อมมือ”

ให้ทำงานอย่างเต็มที่ ทุ่มเททั้งร่างกายแรงใจและจิตวิญญาณ คนที่จับจด เฉื่อยและผลัดวันประกันพรุ่งจะไม่มีวันพบกับความสำเร็จ

คนที่พบแต่ความล้มเหลวก็คือ “เวลากินเหมือนโจรปล้น เวลาทำงานเหมือนย่องเบา” เขามีพฤติกรรมเป็นนักโจรกรรม เวลา

ประการที่สอง “โอกาสไม่มีอีกแล้ว”

ปัญญาจารย์บอกความจริงว่า “เพราะ ว่าในแดนคนตายที่เจ้าจะไปนั้น ไม่มีภาระงาน ไม่มีแนวความคิด หรือความรู้ หรือสติปัญญา”

มนุษย์เรามีชีวิตอยู่ในโลกนี้สั้นมาก เฉลี่ยแล้วไม่เกิน 70 ปี แต่ชีวิตหลังความตายจะมีเวลาพักอีกนานแสนนาน (บางคนอาจจะรู้สึกเบื่อที่ต้องนอนอยู่เฉย ๆ ในหลุมฝังศพ)

พระเยซูคริสต์ทรงยกอุทาหรณ์เรื่อง “เงินตะลันต์” (มัทธิว 25:14-30) ผู้เป็นนายต้องเดินทางไปต่างเมือง จึงมอบเงินให้ทาสสามคนคนแรกได้ห้าตะลันต์ คนที่สองได้สองตะลันต์และคนสุดท้ายได้หนึ่งตะลันต์

ทาสสองคนแรกนำเงินไปลงทุนและได้กำไรมาอีกเท่าตัว นายกลับมาได้ชมเชย และปูน

บำเหน็จให้อย่างเต็มที่ แต่ทาสคนที่สามเขานำเงินไปฝังดินไว้เฉย ๆ ไม่เกิดดอกออกผลเลย นายรู้เข้าก็โกรธมากจึงช่างด่าและสั่งยึดเงินพร้อมกับนำ ตัวไปทิ้งยังที่ทุกข์ทรมาณ

พระเยซูคริสต์ทรงเล่าอุทาหรณ์เรื่องที่สอง “คนงานในสวนองุ่น” (มัทธิว 20:1-16) เจ้าของสวนองุ่นต้องการแรงงานเก็บเกี่ยว จึงออกไปที่ตลาดก็เห็นคนจำนวนมากอยู่เฉย ๆ จึงถามเขาว่า “ท่านยืนอยู่เปล่า ๆ วันยังค่ำทำไม จงไปทำงานในสวนองุ่นเถิด”

ขอให้เรารู้สึกสนุกกับงาน ชื่นชมยินดีกับงานเพราะงานช่วยเรา ให้อินดีกับงานเพราะงานของเราช่วยคนอื่น อย่าท้อใจเมื่อล้มเหลวจงพยายามต่อไป

(4) สรุป

พระคัมภีร์สอนคริสเตียนว่า

ให้ทำงานทั้งที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส (2 ทิโมธี 4:2)

เมื่อมีโอกาสให้ทำดีแก่คนทั้งปวง (กาลาเทีย 6:10)

มีเวลาที่จะแสวงหาพระเจ้า (โฮเซยา 10:12)